

Europaudvalget

Referat af 40. europaudvalgsmøde

Dato: tirsdag den 21. juni 2022

Tidspunkt: kl. 14.45

Sted: vær. 2-133

Til stede: Henrik Møller (S), næstformand, Jens Joel (S), Anne Sophie Callesen (RV), Søren Søndergaard (EL) og Kim Valentin (V).

Desuden deltog: Statsminister Mette Frederiksen og udlændinge- og integrationsminister Kaare Dybvad Bek.

Henrik Møller fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 23.-24. juni 2022

Det Europæiske Råd 23-24/6-22 – bilag 4 (revideret udkast til konklusioner)

Det Europæiske Råd 23-24/6-22 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

Krigen i Ukraine og udvidelse af EU

Statsministeren (Mette Frederiksen): Vi kommer igen primært til at tale om Ukraine. Vi skal bekræfte, at vi står samlet med et resolut modsvar til Vladimir Putin, og at vi har tænkt os at blive ved med at støtte Ukraine mentalt, finansielt og ikke mindst militært.

Det klare fokus på topmødet vil være Ukraines ansøgning om EU-medlemskab. Vi sagde allerede i februar 2022, at vi alle sammen betragter Ukraine som en del af vores europæiske familie, og vi skal støtte dem på deres europæiske vej. I fredags fremlagde Kommissionen deres vurdering af ansøgningerne fra tre lande. Kommission lægger op til, at Ukraine og Moldova tildeles kandidatstatus, men med en klar fælles forståelse af, at der skal gennemføres mange reformer. Det kan vi støtte, og vi forventer også, at der på topmødet vil være en generel opbakning til det.

Det er selvfølgelig vigtigt, at vi nu gør, hvad vi kan for at hjælpe landene til at nå derhen, hvor de kan leve op til de krav, der bliver stillet. Det gælder ikke mindst, hvad angår korrupsion og retsstatsmekanismen. Kommission vurderer, at der i Georgien er brug for yderligere reformer, inden landet tildeles kandidatstatus, hvilket regeringen er enig i. Det handler selvfølgelig også om at sende et meget klart politisk signal til Putin om, at Rusland ikke skal have nogen form for indflydelse på fremtiden for nogen europæiske lande.

På topmødet kommer vi også til at tale om Vestbalkan. Det er vigtigt, at vi på trods af det fokus, der naturligt er på Ukraine, ikke på noget tidspunkt glemmer, at der også er lande på Vestbalkan, som ønsker medlemskab. Der er lang vej igen, men nogle af landene har gjort en stor indsats igennem

de senere år. Jeg forventer, at vi på topmødet vil bekræfte landenes europæiske perspektiv og udtrykke, at vi generelt gerne ser, at de nærmer sig EU endnu mere. Det kræver også reformer.

Jeg forventer også, at vi vil komme med en klar opfordring til at finde løsninger på de meget bekymrende konflikter i regionen. Det gælder ikke mindst i forhold til Bosnien-Hercegovina, men også mellem Serbien og Kosovo. EU har i det hele taget geopolitisk globalt en kæmpe interesse i at holde de europæiske lande, der ikke er med i EU, så tæt på os som overhovedet muligt.

Søren Søndergaard (EL): Jeg er meget enig med statsministeren i, at Ukraine ligger meget langt fra at opfylde de standarder, der normalt opstilles for at blive kandidatland til EU. Men jeg har også fuldstændig forståelse for den helt særlige situation. Det er et signal, der skal sendes til Rusland. Men når nogen kommer ind på et grundlag, som ikke er i overensstemmelse med de værdier, man normalt plejer at stille krav om, så føler andre sig ude. Det gælder selvfølgelig Georgien, som søger i samme omgang, men det gælder især også Bosnien-Hercegovina. Hvordan stiller man sig over for det problem, og hvad gør vi proaktivt i forhold til de lande?

Desuden medvirker det, at vi i EU-kandidatkredsen får standarder for korruption osv., som er fuldstændig uacceptable. Er det statsministerens opfattelse, at man først reelt begynder at forhandle med Ukraine om deres tilpasning til EU's lovgivning, når en række betingelser er opfyldt? Her tænker jeg selvfølgelig på tiltag mod korruption, men også den arbejdsmarkedslovgivning, som er indført i ly af det russiske angreb. Der er konkret tale om lov 2136 om lønmodtagerrettigheder. Den har frataget fagforeningerne rettigheder til at forhandle på medlemmernes vegne. Det er fagforeningernes medlemmer, der kæmper krigen i Ukraine, bygningshåndværkere, minearbejdere osv., som på den ene side er ved fronten, ofte relativt dårlig udrustet, og på den anden side mister deres arbejde uden compensation. De har ikke længere en fagforening til at varetage deres interesser. Er det ikke betingelsen for, at man kan gå i gang med forhandlingsprocessen, selv om man formelt laver en optagelse nu?

Kim Valentin (V): I sidste uge, før Kommissionen var kommet med sin melding, forelagde udenrigsministeren forhandlingsoplæg om Ukraine og kandidatdrøftelsen. Jeg vil prøve at vende tingene en lille smule om. Vi startede Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab for at skabe fred i Europa. Vi er måske kommet en lille smule for langt væk fra den dagsorden. Efter Kommissionens melding i sidste uge er det Venstres holdning, at vi bliver nødt til at give den fuld gas og optage dem som kandidatland nu, fordi det skaber en bedre mulighed for at skabe fred. Det rigtigt, at det står skidt til med f.eks. korruption i Ukraine, men de er nok er meget motiverede for at løse det. Der er andre ting, der er meget mere vigtige i øjeblikket. Vi skal i hvert fald ikke stille Ukraine værre end f.eks. Serbien, der bevæger sig længere og længere væk fra optagelse, hvis vi kigger på alle de andre værdier. Jeg mener, at Ukraine har vist, at de er meget motiverede for at arbejde med den dagsorden, der nu kommer fra EU, som de skal have indført.

Anne Sophie Callesen (RV): Jeg lægger mig måske et sted mellem Kim Valentin og Søren Søndergaard, for Kim Valentin har ret i, at det, der sker i Ukraine lige nu, overskygger alt andet. Ruslands angreb er netop også et angreb på demokrati og retsstaten. Men det betyder ikke, at Ukraines egne bestræbelser på at sørge for tilstrækkelige reformer både i forhold til korruption, retsstat og demokrati er ligegyldige, fordi de blegner i sammenhæng med krigen. Selvfølgelig skal det være på plads. Det er vigtigt at sende det signal, at der er et perspektiv om, at Ukraine kan blive EU-

medlemsland, men det skal være et konsolideret demokrati og frem for alt en konsolideret retsstat, før man kan blive optaget. Derfor skal der være en meritbaseret tilgang til optagelsesprocessen. Hvordan bliver processen herfra, hvis de bliver kandidatland, som det tegner til?

Statsministeren (Mette Frederiksen): Der er tale om en tildeling af kandidatstatus, men med en meget klar fælles forståelse og understregning af, at der er rigtig mange ting, man skal leve op til efterfølgende. Jeg er enig i kommentarerne om, at selv om meget af overvejelsen er relateret til krigen i Ukraine, må vi ikke gå på kompromis med, hvad det kræver at blive medlem. Et land bliver ikke automatisk medlem af at blive tildelt kandidatstatus. Efter man er blevet kandidatland, kan der være mange runder med forskellige kriterier, man skal leve op til. Jeg tror, EU-landene er enige om, at det er en krævende proces.

Søren Søndergaards stiller et meget relevant spørgsmål om, hvad vi gør for at betrygge de andre lande i, at vi fortsat har fokus på dem. Meget af det handler selvfølgelig om ord og engagement. Jeg synes, at vi har en meget stor interesse i at betrygge de lande i, at det fokus, der er på Ukraine, ikke betyder, at vi ikke også er optagede af Balkan.

Fødevarerkrise

Statsministeren (Mette Frederiksen): Fødevarer kommer højere og højere op på den politiske dagsorden. Jeg kan næsten ikke understrege, hvor bekymret jeg er for den fødevarerkrise, vi kigger ind i, som allerede er begyndt på grund af Putin. Det er ekstremt store skader, Rusland påfører verden, nu også på fødevarerområdet.

Anne Sophie Callesen (RV): Fødevarerkrise er uhyrlig alvorlig, både for Europa, men i høj grad også for udviklingslandene. Derfor mener Radikale Venstre, at det er virkelig afgørende, at vi ikke sparer på udviklingsbistand.

Hvad er overvejelserne om det fælles europæiske spor om at sikre udviklingslandenes adgang til fødevarer, og om den økonomiske situation i de lande, hvor vi både får mangel på fødevarer, stigende inflation og stigende fødevarer- og råvarepriser?

Statsministeren (Mette Frederiksen): Alle er i fuld gang med at finde vej. Det gælder både konkret i forhold til at få så meget hvede ud af Ukraine som muligt, så Putin ikke lykkes med sit foretagende, men det gælder også at hjælpe de afrikanske lande i det hele taget. Det har vi en menneskelig forpligtelse til. Vi har også en stor interesse i det, så jeg er meget enig i det fokus.

Konferencen om Europas fremtid

Statsministeren (Mette Frederiksen): Jeg vil virkelig anbefale, at vi også i de kommende år bruger vores kræfter i EU på at løse vores befolkningers kæmpestore problemer. Pandemien er tilbage på det europæiske kontinent, vi har krig i Europa, vi har en klimakrise, vi endnu ikke har løst, vi har kun set begyndelsen på en fødevarerkrise, vi har stigende energipriser, og vi har inflation. Jeg tror, at der kommer endnu en migrantkrise, for jeg tror, at Putin pønser på at bruge migrantvåbnet endnu mere. Vi har så store opgaver foran os, at jeg virkelig vil opfordre til, at vi bruger al vores

politiske tid på at løse dem i stedet for at diskutere traktatændringer. Når det er sagt, er der også kommet rigtig fine forslag fra Konferencen om Europas fremtid, som vi efter min mening sagtens kan arbejde videre med.

Kim Valentin (V): Jeg deltog selv i konferencen, og det var en del af den demokratiske proces i EU. Der er rigtig mange ting, som vi ikke bryder os om, men der er også noget godt. Bl.a. er der en masse forslag på den grønne dagsorden, som er superinteressante at dykke ned i. Det hele skal derfor ikke bare hældes ned ad brættet, men Venstre er ikke interesseret i traktatændringer. Det har heller ikke ligget i dagsordenen fra starten, at det var det, der skulle ske.

Anne Sophie Callesen (RV): Jeg har ikke selv deltaget, men Radikale Venstre har ikke noget stort ønske om institutionelle reformer. Jeg er egentlig mere interesseret i at høre, hvad man tager med videre? Er der særlige indholdsmæssige dele og anbefalinger fra konferencen, som er interessante set med regerings øjne?

Statsministeren (Mette Frederiksen): Jeg har ikke haft lejlighed til at gå ned i alle forslagene, men jeg forstår, at en del handler om gennemsigtighed. Det er altid relevant og godt at diskutere i politik, men måske i særdeleshed i fora, der ligger lidt længere væk fra hverdagen. Der er også noget om f.eks. medier og inddragelse. Det er altså lidt mere grundlæggende demokratiovervejelser, også i forhold til retsstaten. Jeg tror, meget af det er noget, vi skal gå videre med.

Inflation

Statsministeren (Mette Frederiksen): Der afholdes eurotopmøde, og her vil inflation selvfølgelig være omdrejningspunkt.

Tyrkiet

Søren Søndergaard (EL): Jeg har forstået, at Tyrkiet kommer på dagsordenen. Hvis det er rigtigt, og der kommer kritik af Tyrkiets opførsel, vil jeg bede statsministeren om at forsikre, at det i hvert fald ikke bliver med hendes godkendelse, at det udelukkende kommer til at handle om Tyrkiets opførsel over for Grækenland. Hver eneste dag sendes der doner ind over Rojava, og hver eneste dag dræbes folk, som har været, stadig er og meget snart i endnu højere grad kan blive vores allierede i kampen mod Islamisk Stat. Kampen mod Islamisk Stat er ikke overstået. Det er nok det eneste sted i verden, man kan se sådan et angreb på et andet område, uden at der kommer en kraftigere protest. Derfor vil det være en hån af vores allierede i kampen mod Islamisk Stat, hvis man begynder at udtale kritik af forholdet til Grækenland uden også at udtrykke kritik af de angreb, der foregår på Rojava.

Statsministeren (Mette Frederiksen): Jeg forventer egentlig ikke nogen diskussion af Tyrkiet, og jeg har heller ikke tænkt mig selv at bringe det på banen. Jeg ved godt, at der står en lille smule om Tyrkiet i konklusionsteksterne, men jeg forventer, at vi primært bruger vores energi på Ukraine.

FO Punkt 2. Fuld anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien, Rumænien og Kroatien

– *Forhandlingsoplæg*

EUU alm. del (21) – bilag 578 (samlenotat)

EUU alm. del (21) – bilag 582 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11)

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Tak for muligheden for med kort varsel at forelægge sagen.

Det franske formandskab arbejder ufortrødent videre i højt tempo, og det kan ikke udelukkes, at sagen om Bulgariens, Rumæniens og Kroatiens fulde optagelse i Schengen vil blive introduceret af det nuværende eller det kommende tjekkiske formandskab til vedtagelse inden for kort tid – og i hvert fald inden min kommende forelæggelse af det ordinære rådsmøde i oktober 2022.

Vi har haft en del hasteforelæggelser af sager på den europæiske migrationsdagsorden, og det franske formandskab har brugt en særlig fremgangsmåde her sent i formandskabet. Måske har det franske præsidentvalg og parlamentsvalget spillet ind. Det har gjort det svært for os at forudse forhandlingsforløbene. Det er ikke optimalt for medlemsstaterne, især ikke for udvalget her, og vi har en forventning om, at vi vender tilbage til mere normal arbejdsgang, når tjekkerne overtager formandskabet om godt en uge tid.

Jeg deltager i juli 2022 i et uformelt rådsmøde under det kommende tjekkiske formandskab.

Regler for fuld anvendelse af Schengenreglerne

Schengenreglerne er automatisk bindende for nye medlemmer af EU. Der er dog som regel to undtagelser: ophævelse af indre grænsekontrol og adgang til at udstede Schengenvisa. De finder først anvendelse, når såkaldte Schengenevalueringer har været gennemført og vist, at nye medlemmer lever op til reglerne.

Schengenevalueringer er en lang og kompleks proces. Under evalueringerne besøger eksperter fra Kommissionen og andre medlemsstater de nye medlemsstater. Dernæst udarbejder eksperterne rapporter og henstillinger. Herefter skal de nye medlemsstater udarbejde handleplaner og af-rapportere til Kommissionen.

Først når Kommissionen er helt tilfreds og har lukket alle handleplaner, kan Rådet træffe afgørelse om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i de pågældende lande. En sådan beslutning træffes ved vedtagelse af rådsafgørelser, der vedtages ved enstemmighed. Det vil sige, at Danmark er med til at stemme.

Status for Bulgarien, Rumænien og Kroatien

Status for Bulgarien og Rumænien er, at de blev medlemmer af EU i 2007. For Kroatien skete det i 2013.

For Bulgarien og Rumænien er Schengenevalueringerne afsluttet i 2011. Rådet har i 2011 anerkendt, at forudsætningerne for fuld anvendelse af Schengenreglerne i de to lande er opfyldt. Folke-

tinget har i 2011 givet mandat til, at Danmark kan støtte vedtagelse af rådsafgørelser for de to lande.

Enkelte lande har dog hidtil kædet Rådets beslutning om den fulde anvendelse af Schengenreglerne sammen med fremskridt i forhold til retssikkerhed og korruptionsbekæmpelse. Disse områder vurderes løbende af EU-Kommissionen inden for rammerne af CVM (samarbejds- og verifikationsmekanismen).

Det er klart, at der er sket meget siden 2011, og man kunne måske mene, at der var brug for nye Schengenevalueringer af de to lande. Men Schengenreglerne giver ikke mulighed for at gennemføre nye evalueringer af Bulgarien og Rumænien, før Rådet har truffet afgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne i de to lande.

Bulgarien og Rumænien har dog erklæret, at de frivilligt er indstillede på nye evalueringer, hvis Rådet giver »betragtelige garantier« om fuld anvendelse af Schengenreglerne i de to lande.

For Kroatiens vedkommende er Schengenevalueringen afsluttet i 2021. Rådet har i december 2021 anerkendt, at forudsætningerne for, at Rådet kan træffe afgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne i Kroatien, nu er opfyldt.

Sammenfatning af status

Det vigtigt at understrege, at spørgsmålet om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i de tre lande grundlæggende er et teknisk anliggende. På baggrund af de fastsatte kriterier lever de tre lande op til alle krav.

FO *Forhandlingsoplæg*

I dag vil jeg derfor gerne have bekræftet det eksisterende mandat fra udvalget til, at Danmark kan støtte den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien. Jeg vil desuden gerne søge mandat fra udvalget til, at Danmark kan støtte den fulde anvendelse af reglerne i Kroatien.

Det forhandlingsoplæg, jeg har med i dag, lyder, at man fra dansk side

- kan støtte den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien, herunder ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.
- kan støtte den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Rumænien, herunder ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.
- lægger stor vægt på, at Kommissionen gennemfører nye frivillige evalueringer af anvendelsen af alle dele af Schengenreglerne i forhold til Bulgarien og Rumænien.
- kan støtte den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Kroatien, herunder ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.

Søren Søndergaard (EL): Jeg forstår simpelt hen ikke de regler. F.eks. er det helt klart, at en del af Schengenreglementet er, at man ikke må lave pushbacks. Kroatien bliver beskyldt for at lave pushbacks, altså at tvinge flygtninge tilbage og forhindre muligheden for at søge asyl. Det er konventionsstridigt, og der kan siges alt muligt negativt om det. Det er jeg sikker på, at regeringen er enig i. Regeringen skriver i samlenotatet, at der har været rygter om Kroatien, men konkluderer ikke noget. Hvis disse rygter er rigtige, får det så nogen konsekvenser for, om man kan optage

dem i Schengen eller ej? Eller er Schengens regler blot til pynt – man behøver ikke at overholde dem?

Det samme gælder i virkeligheden Bulgarien og Rumænien. De blev angiveligt anerkendt i forhold til Schengenevalueringen i 2011, men et antal lande afviste dem, fordi de simpelt hen var for korrupte. Det er vel ud fra en vurdering af, at det f.eks. er ikke særligt hensigtsmæssigt at have korrupte lande til at udstede Schengenvisaer, der gælder i alle Schengenlande. Men regeringen forholder sig ikke til, om der er sket en forbedring i de lande på de områder, vi snakker om. Kan ministeren redegøre nærmere for, om der eksisterer pushbacks, og om ministeren mener, at det skal have nogen indflydelse på, om man tager Kroatien ind i Schengen? Overholdelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder, som bl.a. omhandler det her, er integreret i Schengensystemet.

Er der sket forbedringer af evalueringerne af Bulgarien og Rumænien i forhold til retssikkerhed og korruptionsbekæmpelse under CVM? Ellers er det lidt svært at tage stilling til, hvad man skal sige. Vi har i sagens natur ikke behandlet Kroatien før. Vi var med til at behandle Bulgarien og Rumænien i 2011 på et møde i Statsministeriet, hvor vi sagde nej ud fra en vurdering af, at der simpelt hen var for meget korruption i de lande, til at det var fornuftigt. Derfor må vores vurdering selvfølgelig bygge på, at der ligger dokumentation for, at der er sket en afgørende forandring.

Kim Valentin (V): Søren Søndergaards spørgsmål er superrelevante, og jeg kunne godt tænke mig et svar på dem. Venstre kan bakke op om forhandlingsoplægget, men jeg vil godt have et skriftligt svar på Søren Søndergaards spørgsmål, for vi må antage, at det bliver løst. Ellers kan man ikke give dem de muligheder, der ligger i Schengen. Derfor er det meget relevant at få de skriftlige svar i forlængelse af forhandlingsoplægget og den forhandling, der kommer til at foregå.

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Begge Søren Søndergaards spørgsmål er meget relevante. I forhold til pushbacks er det klart, at man ikke i Schengenreglerne kan lave det, der hedder non-refoulement, hvor man sender folk tilbage uden nogen sikkerhed for, hvad deres situation er. I evalueringen er landene godkendt. Non-refoulement er en klar del af reglerne. Alligevel har Rådet godkendt Kroatien inden for de regler. Det vil sige, som jeg læser det, at man har konkluderet, at pushback ikke forekommer. Vi må stole på, at dem, der laver de vurderinger, tager højde for det, selv om jeg også har set nogle af de historier, der har været i pressen i forhold til kroatiske grænsesituation. Jeg vil fuldstændig medgive, at det ikke er behagelige billeder. Men inden for EU-systemet må vi regne med, at der er en vurdering af det, som er til at stole på.

CVM og fremdriften i det er Udenrigsministeriets ressort, men det er klart, at Kommissionens kontrol med Bulgariens og Rumæniens retssikkerhed og korruptionsbekæmpelse foregår løbende gennem CVM. Der var stor bekymring om retssikkerhed og for Bulgariens vedkommende også om bandekriminalitet. Jeg har fået oplyst, at der er fremdrift i det, men det er også vores klare indstilling, at det fortsætter. Vi har ikke haft koblet det sammen med Schengenspørgsmålet. CVM er vigtig for, at vi kan stole på, at de også på lang sigt lever op til Københavnskriterierne, og den skal selvfølgelig fortsætte ufortrødent, uanset om man giver fuldt Schengenmedlemskab.

Anne Sophie Callesen (RV): Kan vi få en forklaring på, at ministeren kommer så sent i forløbet? En del af grunden er selvfølgelig det meget dynamiske franske formandskab, men jeg vil alligevel spørge. Jeg forstår, at Kommissionen løbende har argumenteret for, at det var tid til at lukke lande-

ne fuldt ind i Schengen. Derfor kunne man vel argumentere for, at man godt kunne være kommet noget før. Er det korrekt, at det har været debatteret før?

Det gik lidt hurtigt, da ministeren læste op. Hvad angår tilgangen med, at man løbende har skullet vurdere CVM-rapporterne, hørte jeg så ministeren sige, at der ikke kunne laves flere for to af landene? Der blev læst noget op, som jeg synes lød spøjst. Jeg tolkede det som en begrundelse for, at man ikke kunne vente længere eller lave flere undersøgelser. Jeg forstod ikke helt, hvad det betød.

Hørte jeg korrekt, at man vil lægge stor vægt på efterlevelsen af forpligtelserne i CVM – præcis som man gjorde i det oprindelige mandat fra 2011? Jeg synes, det vil være fornuftigt, at man i hvert fald ikke slækker på det.

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jeg tager den første kommentar til efterretning. Man kunne selvfølgelig være kommet noget før, men det er vores oplevelse, at der er blevet rejst noget her til sidst, som vi ikke har fået varsel om tidligere. Kroatien fik lavet deres gennemgang i slutningen af 2021, så det ville selvfølgelig komme på et tidspunkt. Det er også meget sundt at kigge på et mandat fra 2011 igen – det er alligevel nogle regeringer siden.

Det er meningen, at CVM skal fortsætte, og jeg beklager, hvis jeg måske har læst for hurtigt. Man kan ikke lave nye samlede vurderinger af Schengenevalueringer af de to lande, der blev vurderet i 2011. Derfor lægger vi stor vægt på, at Kommissionen gennemfører nye frivillige evalueringer af anvendelsen af alle dele af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien. Men Schengenreglerne og CVM er to forskellige mekanismer. CVM var en speciel ordning kun for Bulgarien og Rumænien. Den er heller ikke gældende i f.eks. Kroatien. Vi fortsætter selvfølgelig med CVM, men det er ikke det, vi diskuterer i denne sag. Derfor har vi det ikke med hverken i samlenotatet eller i min udlægning. Vi betragter det som adskilt. Nogle medlemslande har haft og har måske stadig det synspunkt, at hele CVM-processen skal være afsluttet, for at Rumænien og Bulgarien kan få CVM-adgang. Det har vi behandlet som to forskellige dele, og derfor er det ikke med her.

Anne Sophie Callesen (RV): Vi kan godt støtte, at man går skridtet videre nu og dermed også forhandlingsoplægget. Men jeg vil gerne have forsikring om, at man vil interessere sig for, at spørgsmålene om korruption, retsstat og pushback ikke skrider, i forhold til svaret på Søren Søndergaards spørgsmål.

Jeg er med på, at CVM ligger hos udenrigsministeren. I forbindelse med vores nylige diskussion om henholdsvis Polen og Ukraine og spørgsmålet om at blive kandidatland synes jeg selvfølgelig, at det er helt afgørende, at regeringen samlet set og på alle områder holder fast i, at vi ikke kan slække på retsstatsprincipperne og bekæmpelse af korruption bare for at komme videre. Nogle gange har man en fornemmelse af, at man – ikke nødvendigvis regeringen, men andre i EU-systemet – gerne vil sige: Lad os lige komme videre, få landene med og lige godkende Polens genopretningsplaner osv. Vil regeringen i forhold til de pågældende lande følge op på spørgsmålet om pushbacks, retsstatssikring og korruptionsbekæmpelse?

Søren Søndergaard (EL): Jeg kan ikke se andet, end at man svækker principperne, når man optager Kroatien fuldt ud i Schengensystemet på trods af dokumentationen for pushback. Det ligger

ikke langt tilbage. Vi diskuterede det i Europarådet på januarsessionen 2022 på baggrund af en rapport fra Amnesty International, som gav dusinvis af konkrete eksempler.

Hvad angår Bulgarien og Rumænien, synes jeg, at det er ekstremt fluffy, hvilke præcise fremskridt der er tale om. Ministeren bruger ord som f.eks. »fremdrift«, og det er fint. Men det er en relativt objektiv afgørelse, hvorvidt korruptionen er på et niveau, som har indflydelse på politiet, herunder på de myndigheder, som skal udstede Schengenvisa. Hvis man kan sige, at der er ikke den type korruption – der vil altid være et broddent kar, det kan der også være i Danmark – på et niveau, så det kan få indflydelse, så kan man sige, at man lever op til kravene. Ellers tror jeg, at vi fastholder, hvad vi sagde i 2011.

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Til Søren Søndergaard: Det er en konkret uenighed. Systemet er indrettet sådan, at man som udgangspunkt får adgang, uanset at man som i de to landes tilfælde stadig er underlagt samarbejds- og verifikationsmekanismen fra EU, når man har fået lavet den evaluering. Man kan indgå i alle dele af Schengensystemet, og man har levet op til de regler. Det er et helt legitimt synspunkt, at man ikke synes, at det burde være på den måde, men det er den måde, det er blevet vedtaget på, da man har lukket folk ind, og man har oprettet Schengensystemet. Det er derfor det, vi står med nu, uanset at Amnesty International og andre har kritiseret det, der foregår konkret i Kroatien.

Til Anne Sophie Callesen: Pushback er i strid med vores internationale konventioner. Non-refoulement er et af de mest grundlæggende principper, vi arbejder efter, så det skal vi selvfølgelig få stoppet, uanset hvor det sker i EU, for det er ikke den måde, vi fører asylpolitik på. Man kan godt synes, der kommer for mange til Europa, der har andre problemer, men så må man løse det på andre måder. Det har EU f.eks. gjort i forbindelse med aftalen med Tyrkiet for nogle år siden. Det vil vi selvfølgelig være opmærksomme på.

Det samme gælder for CVM i forhold til Rumænien og Bulgarien. Vi mener, at den skal fortsætte og har også gjort opmærksom på, at det er vigtigt, at det ikke ser ud, som om man er ved at svække mekanismen. Der kan være en tendens til, at man måske ikke får så mange rapporter, eller at man ikke beder så meget om det. Ligesom en række andre lande vil vi være meget kedede af, hvis det signalerede, at man nu ikke længere skal fortsætte det arbejde. Det mener vi bestemt at man skal, og det har vi også meddelt de steder, hvor det er relevant.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten har ytret sig imod det.

UDG Punkt 3. Siden sidst

a) Interoperabilitet

Punktet var udgået.

Mødet sluttede kl. 15.38.